

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-03-56874 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

נועם דוידה

התובע:

נגד

1. חוף שלוותה (2002) בע"מ
2. אור אביגזר
3. יהונתן שורץ
4. האנגר 09 בע"מ

הנתבעים:

פסק דין

חלק ראשון – פתח דבר והתייחסות לטענות הצדדים

1. עניינו של פסק הדין, התייחסות לתביעה קודמת וכן ל-28 ההודעות המפרות (ספאם) בגינן

הוגשה התביעה

1.1 עניינו של פסק דין זה הוא תביעה לפיצוי כספי בסך של **28,000 ש"ח** בגין משלוח 28 הודעות לכתובת הדוא"ל והטלפון של התובע בניגוד לסעיף 30א(י)(3) לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982. כבר מיד ייאמר שלמרות שהתביעה הוגשה כמקשה אחת כנגד מספר נתבעים, הרי אין לחייב את כל הנתבעים יחדיו בשל כל ההודעות.

1.2 התביעה הוגשה כנגד ארבעה נתבעים; הנתבעת 1, "חוף שלוותה (2002) בע"מ" וכן כנגד נתבעים 2 ו-3 אשר הוצגו "כיחצנים בכמה לייניים של מסיבות וביניהם- שלוותה, PORT TLV, M-FEST, Color. Tlv, ועוד. וכנגד הנתבע 4 אשר הוצג כמארגן הרשום של המאורע בחוות רונית M-FEST.

1.3 הליך קודם בין התובע לבין הנתבעת 1

- בין התובע לנתבעת 1 התנהל הליך קודם בת"ק 11187-02-22 בגין משלוח שבע הודעות פרסומת ע"י הנתבעת 1 במועדים שונים בשנת 2021. הליך זה הסתיים ביום 22/6/2022 בגישור אשר קיבל תוקף של פסק דין. במסגרת הליך הגישור התייצבו הנתבעים 2 ו-3 כנציגים ואפשר שבין היתר בשל כך מצאו דרכם לתביעה כאן.

- התובע התייחס בכתב התביעה כאן לשבע הודעות ספאם של הנתבעת 1, שנשלחו בשנת 2021. זאת למרות שכבר הגיש הליך קודם, כאמור, בחודש פברואר 2022 בגין הודעות ספאם של הנתבעת 1. לכך שהתובע לא ריכז טענותיו ביחס לנתבעת 1 אתייחס עוד בהמשך.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-03-56874 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

2. תמצית טענות התובע

2.1 לטענת התובע, עניינה של תובענה זו היא במעשי ומחדלי הנתבעים שעיקרם במשלוח דברי פרסומת אליו ללא הסכמתו ובניגוד להוראות סעיף 30א(י)(3) לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982.

2.2 התובע ציין כי בשנת 2022 הגיש תביעה כנגד הנתבעת "חוף שלוותה" בגין משלוח 7 דברי פרסומת ללא הסכמתו ובניגוד לחוק הספאם. לדברי התובע, תביעה זו הסתיימה בפגישת גישור ביום 22.6.2022 במסגרתה סוכם על פיצוי בסך של 3,600 ₪. לדברי התובע הסדר זה קיבל תוקף של פסק דין.

2.3 התובע טען כי במהלך הגישור נציגי הנתבעת הבטיחו להפסיק לשלוח אליו הודעות פרסומת ולמרות זאת, הודעות פרסומת למסיבות שונות, כולל למסיבות בשלוותה המשיכו וממשיכות להישלח אליו ומכאן התובענה.

2.4 התובע מציין בתביעתו כי הנתבעים משתמשים במערכת דיוור להפצת עשרות אלפי פרסומות ללא הבחנה וללא אפשרות הסרה וזאת על אף שהוא הסיר ותבע בעבר הוא עדיין ממשיך לקבל מסרונים על בסיס כמעט שבועי.

3. תמצית טענות הנתבעים בכתב ההגנה

3.1 תמצית טענות הנתבעים 1 ו-3

(א) הנתבעים 1 ו-3 הפנו להליך שכבר התקיים בין הצדדים. לגופה של התביעה כאן ציינו הנתבעים 1 ו-3 כי התובע לא צירף לכתב התביעה כל ראיה לכך שביקש להסיר עצמו מרשימת מקבלי ההודעות, אף שלטענתם, כל הודעה כללה אופציית "הסרה". לטענתם, אי צירוף של ראיות אלו מלמדת כי התובע כלל לא מימש את אופציית ההסרה והמתין עד שיקבל די הודעות על מנת להגיש תביעה על הסכום הגבוה ביותר שיתאפשר לו.

(ב) באשר לטענת התובע לפיה מעולם לא הסכים לקבל את המסרונים- נטען כי היחצנים הפועלים לשיווק אירועים בנתבעת 1 עוסקים בשיווק אירועים המתקיימים במועדונים אחרים ולפיכך ייתכן מאוד שהתובע נרשם ו/או ביקר במועדונים אלו ושמו הוסף לרשימת התפוצה של אחד מהיחצנים אשר שלח אליו מאוחר יותר את ההודעות בקשר לאירועים בנתבעת 1. משכך, סבורים כי בנסיבות אלו אין לחייבם בפיצוי התובע משום שהם אינם אחראים על מלוא פעולותיהם של יחצנים אשר אינם מועסקים כשכירים בנתבעת 1 אלא עוסקים כיחצנים של שלל מועדונים שככל הנראה שהתובע ביקר ו/או נרשם לאחד מהם.

(ג) עוד נטען כי התובע הוא "תובע סדרתי" המתפרנס מכוח "חוק הספאם". לטענת הנתבעים, התובע הגיש עשרות תביעות דומות וככל הנראה הוא "מתפרנס" מתביעות אלו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56874-03-23 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

(ד) באשר לצירופו של הנתבע 3 לתביעה- נטען כי הנתבע 3 אינו הבעלים של הנתבעת אלא איש יחסי הציבור שלה ומשכך אין לתובע כל עילה ו/או יריבות כנגד הנתבע 3. לטענת הנתבעות, התובע לא צירף את הנתבע 3 לתביעתו הקודמת אלא רק לזו הנוכחית וככל הנראה משום שאף הוא יודע כי לא קיימת לו כל עילה ו/או יריבות כנגד.

3.2 תמצית טענות הנתבע 2

(א) הנתבע 2 עתר לדחות את התביעה על הסף כנגדו. לטענתו הוא אינו שולח הודעות על דעת עצמו אלא אך ורק על ידי מי שאישר את הדיוור.

(ב) לטענת הנתבע 2, ייתכן מאוד כי התובע קנה כרטיס לאחת המסיבות של יחצני המועדון שלו ונרשם לשירות ההודעות ביוזעין בכדי לתבוע אותו. עוד לטענתו, התובע הוא תובע סדרתי שלא פעל להסיר את ההודעות ולא פנה לאיש קשר כלשהו ואמר כי הודעות אלו מפריעות לו.

3.3 תמצית טענות הנתבעת 4

(א) הנתבעת 4 טענה שהאמור בכתב התביעה אינו רלוונטי לה שכן בעל הדין הנכון הוא חברת M-FEST שהיא חברת האם של הנתבעת 4. לדבריה, בתקופות הרלוונטיות כלל לא הייתה חברה פעילה בתחום ארגון והפקת מסיבות ואירועים. הנתבעת 4 מציינת כי האירוע המדובר היווה חלק מפעילותה של פאנס אשר עיסוקה הוא בהפקת ומסיבות אירועים.

(ב) לטענת הנתבעת 4, פאנס משווקת את האירועים אותם היא מפיקה באמצעות מערכת אוטומטית לשליחת הודעות SMS באמצעות פלטפורמת NIGHTS הפועלת כדין בהתאם לתקנון ובהתאם למדיניות הפרטיות אותה מאשר כל לקוח. לטענת הנתבעת 4 - בהתאם לבדיקות שערכה החברה בתקופה הרלוונטית – התובע מעולם לא היה חלק מרשימת תפוצה כלשהי שבשליטת החברה ו/או מי מטעמה וכי החברה ו/או מי מטעמה מעולם לא שלחו לתובע הודעות שיווק לאירועי החברה.

(ג) עוד נטען כי האירוע נשוא התביעה שווק באופן בלעדי על ידי הנתבע 2 כאשר במסגרת שיווק ויחסי ציבור של האירוע נחתם הסכם בין פאנס לנתבע 2 וכי במסגרת ההסכם היה אחראי הנתבע 2 לכל פעולות דיוור ושיווק האירוע לרבות התחייבות לעמוד בהוראות חוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ג-1982.

חלק שני – דיון והכרעה

4. העובדה שהתובע לא פעל להסרתו מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין החבות

4.1 אין מקום לקבל טענה לפיה התובע אינו זכאי לפיצוי שכן לא פעל אקטיבית להסרתו מרשימת המוזמנים. נתתי דעתי לכך שהתובע הדגיש שביחס לנתבעת 1 ואפילו הנתבעים 2 ו-3 – אלה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-03-56874 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

התחייבו לא לכלול אותו ברשימות התפוצה. מנגד העלו הנתבעים טענות שונות, אליהן אתייחס למשל בסעיף 5 להלן – תוך התייחסות ספציפית לכל הזמנה. כך או כך, ממילא אין מקום לקבל את הטענה וזאת בשל פסיקת בתי המשפט הנימוקים שיובאו להלן.

4.2 שאלת חובתו של ניזוק לפעול להסרת שמו מרשימות תפוצה הופיעה כבר במסגרת רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (מיום 27.7.2014) שם נקבע כי - "העובדה שהלה לא ביקש מן המפרסם להסירו מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין עצם החבות". עוד ר' רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) מיום (4.8.2014), שם נאמרו הדברים שלהלן (ההדגשות לא במקור): "האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה? בעניין גלסברג השיב חברי השופט א' רובינשטיין לשאלה זו בשלילה בכל הנוגע לעצם החבות, אך קבע כי ניתן להתחשב בעובדה שהשולח כלל בהודעות ששלח אפשרות להסיר את כתובתו של הנמען מרשימת התפוצה כשיקול להפחתת סכום הפיצוי (שם, בפסקה י"ג). אני שותף לעמדת חברי שאין מקום להכיר בנטל הקטנת נזק לעניין עצם החבות בפיצוי, אולם לטעמי העובדה שהשולח כלל בהודעה אפשרות כאמור אינה צריכה להוות שיקול להפחתת סכום הפיצוי".

עוד התייחס פסק הדין בהמשך, לכך שהמחוקק לא קבע הפחתת פיצוי ככל שהניזוק לא פעל להסרה ונקבע כך (ההדגשות לא במקור) - "אין אף מקום לתמרץ את הנמענים לבצע opt-out ולשאת בעלויות הכרוכות בכך, משנדחה מודל זה על ידי המחוקק. לכך יש להוסיף כי במצב כזה הנמען אינו יודע אם ההודעה שנשלחה לו היא ממקור אמין ובטוח, ואם יסיר את עצמו הוא עלול לחשוף את עצמו לסיכון של הידבקות בוירוס ולנזק נוסף. בצד האמור, אין צריך לומר, כי שיקול הדעת של בית המשפט בשאלת הפחתת הפיצוי יופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו."

4.3 התייחסות לטענת הנתבעת 1 לפיה היא לא אחראית לפעולותיהם של יחצנים אשר אינם מועסקים אצלה - הנתבעת 1 טענה כי אין לחייבה בפיצוי התובע משום שהיא לא אחראית על מלוא פעולותיהם של יחצנים אשר אינם מועסקים כשכירים בנתבעת 1 אלא עוסקים כיחצנים של שלל מועדונים שככל הנראה שהתובע ביקר ו/או נרשם לאחד מהם. במלוא הכבוד אין בידי לקבל טענה זו. היחצנים המדוברים הגם שאינם מועסקים אצל הנתבעת 1 מפרסמים פרסומי אירועים של הנתבעת 1 ומשכך הרי שהודעות ופרסומים אלו נשלחים במטרה לפרסם את שירותי הנתבעת 1 ומשרתים את טובתה. אין מקום שלא לחייב את הנתבעת 1 באחריות בגין אותם פרסומים אשר כאמור פועלים במטרה אשר נועדה להשיא את רווחיה של הנתבעת 1. כשם שהנתבעת 1 לא פעלה בכל אמצעי למנוע מאותם יחצנים לפרסם את שירותיה, הרי שבוודאי מכאן עולה כי שירותיהם של אותם יחצנים מקובלים על הנתבעת 1 וזאת משמשרתים את האינטרסים שלה. על כן, בוודאי שיש להטיל אחריות על הנתבעת 1 בגין פעילותיהם של אותם יחצנים. לעניין זה אפנה גם אל סעיף 30א(א) לחוק הקובע כי הגדרת מפרסם הוא "מי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-03-56874-03 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו" משכך, הרי שהואיל וההודעות שנשלחו מטרתן היא בוודא "לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו" של הנתבעת 1 הרי שיש להטיל עליה אחריות מכח האמור.

5. מן הכלל אל הפרט - התייחסות כוללת ל-28 הודעות הספאם שבמסגרת התביעה

5.1 התביעה כוללת טבלה מסודרת ובה 28 הודעות ספאם בגינה הוגשה. עיון בטבלה ובכתב התביעה עצמו מלמד שיש להבחין בין הנתבעים השונים ואין לחייב את כולם בגין כל אחת מההודעות. בפסקאות הבאות אתייחס לכל אחת מ-28 הודעות וזאת בהבחנה בין ההודעות השונות ובחלוקת הייחוס לנתבעים:

(א) הודעה מס' 1, נתבעת מס' 1 - שלוותה – הודעה שמיוחסת לנתבעת 1. קבלת התביעה תהיה רק ביחס לנתבעת 1. הרווח המופק האפשרי הוא של הנתבעת 1. ככל שהנתבעת 1 מפרישה מרווחיה ליחצ"ן כזה או אחר, הרי חזקה עליה שתפנה לאותם יחצ"נים לשיפוי. לצד זאת לא ניתן לעקוב אחר כל הודעה והודעה ולבחון האם נשלחה על ידי יחצ"ן כזה או אחר.

(ב) הודעות מס' 2 עד 8, נתבעת מס' 4 – הודעות מס' 2 עד 8 מתייחסות לאירוע M-FEST בחוות רונית. הנתבעת 4 טוענת אמנם שהאירוע מיוחס לחברת האם שלה ובד בבד יודעת להגיב ולהשיב לגופה של תביעה. הנתבעת 4 עצמה אינה החברה המפרסמת ומכאן אין לחייבה. כאן ייאמר שגם אם הנתבעים 2 ו-3 משמשים מעת לעת כיחצ"נים של חוות רונית או M-FEST הרי לא ניתן לעקוב אחר כל הודעה והודעה ולבחון האם נשלחה על ידי יחצ"ן כזה או אחר.

(ג) הודעות מס' 9-10, האנגר 11 – התביעה מתייחסת לאירוע ב"האנגר 11", כאשר בהתאם לטענה, חברה בבעלות הנתבע 3 מיחצנת את האירוע. הפעם, בניגוד לתביעות כנגד שלוותה (הנתבעת 1) הרי לא נתבע בעל המקום עצמו של האנגר 11. בפועל נתבעו ארבעה נתבעים שרק אחד מהם (הנתבע 3) הוא בעל קשר כלשהו להאנגר 11. ומה הקשר? חברה בבעלות הנתבע 3 מיחצנת, הנטען בין היתר, אירועים בהאנגר 11. אין מקום להרים מסך ההתאגדות של חברה בבעלות הנתבע 3 שכלל לא נתבעה. כאן אדגיש שהנתבע 3 לא קישר עצמו דווקא להאנגר 11, מכאן אין לחייבו. זאת ועוד, גם כאן ייאמר שלא ניתן לעקוב אחר כל הודעה והודעה ולבחון האם נשלחה על ידי יחצ"ן כזה או אחר. בוודאי אין לתבוע ולחייב את כל הנתבעים בגין כך.

(ד) הודעה מס' 11, האנגר 18 - התביעה מתייחסת לאירוע ב"האנגר 18", כאשר נטען שהנתבע 2 הוא היחצן הרלוונטי. שוב ייאמר שבניגוד לתביעות כנגד שלוותה (הנתבעת 1) הרי לא נתבע בעל המקום עצמו של האנגר 18. בפועל נתבעו ארבעה נתבעים שרק אחד מהם

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-03-56874-2002 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

(הנתבע 2, הפעם) הוא בעל קשר כלשהו להאנגר 18 כיחצ"ן. גם כאן ייאמר שלא ניתן לעקוב אחר כל הודעה והודעה ולבחון האם נשלחה על ידי יחצ"ן כזה או אחר. בוודאי אין לתבוע ולחייב את כל הנתבעים בגין כך.

זאת ועוד – האירוע בגינו הוגשה התביעה הוא הודעה שהתקבלה ביום 23/11/2021, כלומר בטרם הוגשה תביעתו הגדולה הקודמת של התובע (מחודש פברואר 2022) בה הגיע לפשרה. אין מקום לאפשר לבעל דין לפרוס את תביעתו לפרוסות ולהגישן בכל פעם, פרוסת תביעה אחר פרוסת תביעה. גם בשל כך אין להיזקק להודעה זו.

(ה) הודעות מס' 12,13,14, האנגר 11 – האמור בס"ק (ד) לעיל, המתייחס אף הוא להאנגר 11 – רלוונטי גם להודעות אלה.

(ו) הודעות מס' 15,16,17,18, הנתבעת 1 – שלוותה, בגין מועדי עבר – בתביעה מעלה טענות בגין ארבע הודעות מחודש יוני 2021 שנשלחו ביחס לנתבעת 1 – שלוותה. ארבע ההזמנות הן מחודש יוני 2021, כלומר בטרם הוגשה תביעתו הגדולה הקודמת של התובע (מחודש פברואר 2022) בה הגיע לפשרה. שוב ייאמר כי אין מקום לאפשר לבעל דין לפרוס את תביעתו לפרוסות ולהגישן בכל פעם, פרוסת תביעה אחר פרוסת תביעה. גם בשל כך אין להיזקק להודעה זו.

(ז) הודעות מס' 19,20,21, ובהן לינק המפנה לנתבע 2 – הודעות מס' 19,20,21 יוצאות דופן שכן הן כוללות לינק (קישור) אל הנתבע 2 וזאת לאירועים בשלושה מקומות שונים. מכאן ובשל הקישור הישיר יש לחייב את הנתבע 2. עם זאת – בוודאי אין לחייב את הנתבעים האחרים בגין הודעות אלה.

(ח) הודעות מס' 22,23,24 – שלוותה בגין מועדי עבר – התביעה מתייחסת לשלוש הזמנות נוספות, בחודשים מאי ויוני 2021 לאירועי הנתבעת 1, שלוותה. אין מקום לחייב בגין הודעות אלה והאמור בס"ק (ו) רלוונטי גם לכאן.

(ט) הודעות מס' 25,26 – פורט נמל – התביעה מתייחסת לאירועים ב"פורט נמל", כאשר נטען שהנתבעים 2 ו-3 הם היחצ"נים הרלוונטיים. שוב ייאמר שבניגוד לתביעות כנגד שלוותה (הנתבעת 1) הרי לא נתבע בעל המקום עצמו של פורט נמל. בפועל נתבעו ארבעה נתבעים שנטען לקשר רק ביחס לנתבעים 2 ו-3 כיחצ"נים. גם כאן ייאמר שלא ניתן לעקוב אחר כל הודעה והודעה ולבחון האם נשלחה על ידי יחצ"ן כזה או אחר. בוודאי אין לתבוע ולחייב את כל הנתבעים בגין כך.

(י) הודעות מס' 27,28 – נתבעת מס' 1, שלוותה – האמור בס"ק (א) רלוונטי גם להודעות אלה וניתן לחייב רק את הנתבעת 1 בגין כך.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-03-56874 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

5.2 יישום הכללים המנחים שבסעיף 5.1 לעיל ביחס לנתבעים

להלן אתייחס לטבלת ההודעות המפרות כפי שהופיעה בכתב התביעה. ביחס כל פרסום אפרט האם יש לחייב בגינו, ואם כן – את מי יש לחייב. הקביעות ייעשו בהתאם לכללים המנחים שבסעיף 5.1 לעיל.

מספרו הסידורי של הפרסום בכתב התביעה	האם יש לחייב בגין הפרסום, וככל שהתשובה חיובית – מי יישא בחיוב?	הפניה לסעיף הנימוק הרלוונטי בסעיף 5.1 לעיל
1	יש לחייב את הנתבעת 1 בלבד.	סעיף 5.1(א)
2,3,4,5,6,7,8	אין מקום לחייב את הנתבעים.	סעיף 5.1(ב)
9,10	אין מקום לחייב את הנתבעים.	סעיף 5.1(ג)
11	אין מקום לחייב את הנתבעים.	סעיף 5.1(ד)
12,13,14	אין מקום לחייב את הנתבעים.	סעיף 5.1(ה)
15,16,17,18	אין מקום לחייב את הנתבעים.	סעיף 5.1(ו)
19,20,21	יש לחייב את הנתבע 2 בלבד	סעיף 5.1(ז)
22,23,24	אין מקום לחייב את הנתבעים.	סעיף 5.1(ח)
25,26	אין מקום לחייב את הנתבעים.	סעיף 5.1(ט)
27,28	יש לחייב את הנתבעת 1 בלבד	סעיף 5.1(י)

5.3 מכל האמור לעיל עולה כי יש לחייב בגין ההודעות אך ורק את הנתבעים הבאים:

- הנתבעת 1 בשלושה פרסומים – פרסומים מס' 1,27,28.
- הנתבע 2 בשלושה פרסומים - פרסומים מס' 19,20,21.

6. סכום הפיצוי בגין כל הפרה

6.1 התובע עותר בתביעתו לפיצוי בסך של כספי בסך של 28,000 ש"ח. סעיף 30א(1) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ש"ח בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות הסעיף. בבחינת שאלת הפיצוי "ישקול בית המשפט בין היתר את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו ו-(3) היקף ההפרה." (לעניין זה ר' רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) מיום (4.8.2014).

6.2 שיקול דעתו של בית המשפט בקבעו את גובה הפיצויים "מתוחם אפוא לשיקולים ההולמים את מטרות החוק ומסייעים להגשימן, ואלו בלבד." (להרחבה ר' רע"א 7064/17 יהונתן ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (מיום 11.12.2018).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 23-03-56874 דוידה נ' חוף שלוותה (2002) בע"מ ואח'

מטרת הפיצוי היא "אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו.... כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות..". (לעניין זה ר' רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) מיום (4.8.2014).

6.3 בעניינינו, אכן, אין זו התביעה הראשונה שמגיש התובע כנגד הנתבעת 1 ועל כן בשים לב לשיקולים כאמור לעיל על בסיסם יש לשקול את גובה הפיצוי ובפרט בשים לב כי מטרת הפיצוי היא כאמור לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות, ו-"אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך" (ר' לעיל עניין חזני) הרי שתיעשה אבחנה בין הנתבעת 1 ליתר הנתבעים.

6.4 בנסיבות העניין הנכון הוא לקבוע פיצוי בסך של 750 ₪ בגין כל פרסום. מכאן ובהתאם לסעיף 5.3 לעיל, יש לחייב כדלקמן:

- את הנתבעת 1 בגין שלושה פרסומים, בסך של 2,250 ₪ (=750X3 ₪);
- את הנתבע 2 בגין שלושה פרסומים, בסך של 2,250 ₪ (=750X3 ₪);

7. סוף דבר

לאור כל האמור לעיל אני קובע כדלקמן:

- (א) אני מחייב את הנתבעת 1 בתשלום הסך של 2,250 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 26/3/2023 ועד למועד התשלום בפועל.
- (ב) אני מחייב את הנתבע 2 בתשלום הסך של 2,250 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 26/3/2023 ועד למועד התשלום בפועל.
- (ג) התביעה כנגד הנתבעים 3 ו-4 נדחת.
- (ד) בנסיבות העניין איני מחייב את התובע בהוצאות הנתבעים 3 ו-4 ובמקביל אף איני מזכה בהוצאות בגין קבלת התביעה כנגד הנתבעים 1 ו-2.

תשומת לב הצדדים לכך שניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק דין זה לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ג, 30 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט